

ПЕРСПЕКТИВА

НАУКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

11-12 жовтня 2013 року

**МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ**

Дніпропетровськ

Наукова економічна організація «Перспектива»

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ**

11-12 жовтня 2013 року

ЧАСТИНА I

м. Дніпропетровськ

ББК 65.04я43
УДК 330(063)
М 74

Можливості та перспективи забезпечення стійкого економічного розвитку: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпропетровськ, 11-12 жовтня 2013 р.). У 2-х частинах – Дніпропетровськ: НО «Перспектива», 2013. ч. 1 – 108 с.

У збірнику представлені матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Можливості та перспективи забезпечення стійкого економічного розвитку». Розглядаються загальні питання економічної теорії, фінансів та страхування, банківських справ, міжнародної економіки, менеджменту, інноваційної та інвестиційної діяльності та інше.

Призначений для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

ББК 65.04я43
УДК 330(063)
М 74

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників.
У збірнику максимально точно відображається орфографія і пунктуація, запропонована учасниками.

© Автори статей, 2013
© Наукова економічна організація «Перспектива», 2013

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ

ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ ТА ЙОГО ФУНКЦІЇ Геліч Н. В., Ващук М. М., Лісова М. В.	6
ЕВОЛЮЦІЯ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ НА РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ Гордіца К. А.	9
АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА Поліщук В. І.	12
ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Прокопенко В. В., Коцера Н. В.	16

СЕКЦІЯ 2. ФІНАНСИ ТА СТРАХУВАННЯ

ФІНАНСУВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ Івашенко А. С., Костюченко О. С.	20
ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДОБРОВОЛЬНОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ Сподарева О. Г.	21
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ Тонкопрядов Є. О.	25

СЕКЦІЯ 3. БАНКІВСЬКА СПРАВА

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ДИНАМІКА РОЗВИТКУ ДЕПОЗИТІВ В УКРАЇНІ Кулінич М. О.	29
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЯ БАНКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ Максимова А.В., Широка В.Г., Щепотіна К.О.	30

СЕКЦІЯ 4. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА

ІНТЕГРАЦІЯ РИНКУ КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ РИНОК Авагумян А. Г.	33
МІЖНАРОДНА ІНТЕГРАЦІЯ І ВДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКОВИХ ВІДНОСИН Берлач Ю. А.	37
ЕКОНОМІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ВСТУПУ ДО МИТНОГО СОЮЗУ ТА ПІДПИСАННЯ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄС Вовченко А. О.	42

СВІТОВИЙ ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ ТА МОЖЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ Кудрявець С. В.	43
ПЕРСПЕКТИВИ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ У КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ Палешко Я. С.	47
ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРІЇ ОПТИМАЛЬНИХ ВАЛЮТНИХ ЗОН Пінчук А. К.	50
ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ПОЛИТИКА ЧИЛИ ПОСЛЕ ЧИЛИЙСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО ЧУДА Шконда В. В.	54
СЕКЦІЯ 5. МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙНОЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
ЕКОНОМІКА ЗНАНЬ ЯК НОВИЙ ФОРМАТ ЕКОНОМІКИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ Богашко О. Л.	58
ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ Богма М. В.	61
ВИБОР МЕТОДА ПРИНЯТТЯ РЕШЕНЬ Залунина О. М.	63
НАПРЯМИ ПОСИЛЕННЯ ПОДАТКОВОГО СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Марченко О. І.	65
ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ Заболотнікова В. С., Скворцова Г. О.	69
СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА	
ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА Гаєвська Л. М.	72
ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА Латишев К. О.,	74
ПОБУДОВА СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА Морщакова Х. О.	76
МЕТОДИКА РОЗРАХУНКУ ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ Німець Л. В.	78

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ТА ОЦІНКА ЙОГО ВАРТОСТІ НА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Рибова О. С.	82
КЛАСИФІКАЦІЯ СКЛАДОВИХ СТРАТЕГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЇХ СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА І НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ Шамрін Р. В.	84
ОБГРУНТУВАННЯ МАСШТАБІВ ТА НАПРЯМКІВ ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВИРОБНИЦТВА Шмик Ю. В.	89
СЕКЦІЯ 7. ЕКОНОМІКА, ОРГАНІЗАЦІЯ І УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ, ГАЛУЗЯМИ ТА КОМПЛЕКСАМИ	
РОЛЬ ОПЕРАТИВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВАМИ АПК Атамась Г. П., Лопотан Л. В.	91
СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ СТІЙКОСТІ ЕКОНОМІКИ Бурлака О. М.	94
АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ ФОРМ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА Гангал Л. С.	99
ІННОВАЦІЙНІ ЗМІНИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ УКРАЇНИ Горшунова І. В.	103

СЕКЦІЯ 5. МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙНОЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ЕКОНОМІКА ЗНАНЬ ЯК НОВИЙ ФОРМАТ ЕКОНОМІКИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

БОГАШКО О. Л.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри менеджменту та соціально-гуманітарних дисциплін
Уманська філія Європейського університету
м. Умань, Черкаська область, Україна*

Концепція знання як джерела економічного розвитку сприяла виникненню нового поняття – економіки Знань. Дискусії про сутність знаннєвої економіки ведуться вже достатньо давно, і в різних джерелах вона має назву нової, постіндустріальної, інтелектуальної, інформаційної тощо. Слід зазначити, що коли нові явища ще не набули загального поширення, спостерігається різноманіття, нечіткість понятійного апарату, що використовується теорією. Однак, найбільш розповсюдженим відображенням специфіки сучасного етапу розвитку економіки набула якраз концепція «економіки знань».

Ознаки переходу від економіки, що заснована на використанні природних ресурсів, до економіки знань очевидні: змінилася структура світової та національних економік, почала переважати сфера інформації та стала більш вагомим роль освіти в нових галузях діяльності, все більшого значення набуває не матеріальна, а інтелектуальна власність.

Економіка знань, яка зародилась у вік постіндустріального суспільства, де інформаційні та інші високі технології вже перетворилися у визначальний чинник, що інтенсифікує процеси виробничого та соціально-економічного розвитку, потребують дослідження особливості формування інтелектуального профілю сучасної економіки.

Навіть саме поняття «економіка знань» відображає визнання того, що наукові знання і спеціальні унікальні навички стають ключовим фактором розвитку матеріального і нематеріального виробництва. При цьому основний акцент поступово переноситься з накопичення матеріальних активів на формування і розвиток, а точніше розширене відтворення самого людського капіталу. А тому доцільно конкретизувати сутність поняття «економіка знань» та дослідити можливі шляхи розвитку людського капіталу та особливості інвестування в примноження інтелектуального капіталу націй.

Економіка знань – це новий формат економіки, який є результатом еволюційного розвитку економічних систем. Основою економіки знань є сформована національна інноваційна система, яка сприяє розвитку всіх сфер матеріального й нематеріального виробництва, в результаті чого у складі

виробленої продукції (послуги) зростає частка доданої вартості за рахунок інтелектуальної складової та змінюється характер людської праці на користь творчої та інтелектуальної діяльності [6, с. 79]. До економіки знань у самому широкому змісті можна віднести чотири основні сфери: 1) НДДКР та інновації; 2) освіта і навчання, які сприяють формуванню людського капіталу; 3) високотехнологічне виробництво; 4) інформаційні і комп'ютерні технології.

Слід констатувати, що зазначений тип економіки тісно пов'язаний з інноваційною економікою, оскільки саме інноваційність як найважливіша риса нового етапу суспільного розвитку виявляється насамперед у здатності генерувати, а потім трансформувати знання в нові продукти, послуги, технології та процеси.

Однією з ключових особливостей економіки знань є використання знань та інформації для продукування конкурентоспроможних на світовому ринку нових видів продукції та технологій. Варто погодитися з думкою Ю. Бажала [1], що практичний зміст інноваційної моделі розвитку та концепції «знаннєвої економіки» є тотожними. Модель інноваційного розвитку трансформувалася в концепцію «знаннєвої економіки», оскільки науково-технологічна інновація є лише заключним результатом широкого спектру соціально-економічних чинників, багато з яких формуються та діють за межами виробництв, де здійснюються інновації.

Саме тому деякі вчені ототожнюють економіку знань з інноваційною економікою. Так, наприклад, російські автори стверджують: «економіка знань проявляється у формі інновацій у різних сферах життєдіяльності населення, що дозволяє вважати її довгостроковою базою прогнозування і джерелом нововведень у суспільстві. Економіку знань можна трактувати як інноваційну економіку» [2, с. 154].

Більшість існуючих підходів до визначення суті та основних характеристик економіки знань узагальнено в таблиці 1.

Таблиця 1

Визначення сутності поняття «економіка знань»

№ з/п	Автор	Сутність поняття
1	Ф. Махлуп [7]	Економіка знань – один із секторів економіки, в якому відбувається виробництво, обробка і управління знаннями.
2	П. Друкер [3]	Такий тип економіки, в якому знання відіграють вирішальну роль.
3	В. Макаров [4]	Економіка знань пов'язана з використанням знань, які були реалізовані (продані) або зі знаннями, що були отримані в результаті певних витрат.
4	А. Гапоненко [2]	Це економіка, що створює, розповсюджує, і використовує знання для забезпечення свого зростання і конкурентоспроможності. В межах цієї економіки знання створюються у вигляді наукової та

		високотехнологічної продукції, висококваліфікованих послуг, освіти.
5	Б. Мільнер [5]	Новий тип розвитку економіки, в якій знання відіграють вирішальну роль, а їх виробництво є джерелом зростання.
7	Л. Федулова, Т. Корнєєва [6]	Економіка знань – це новий формат економіки, який є результатом еволюційного розвитку економічних систем. Основою економіки знань є сформована національна інноваційна система, яка сприяє розвитку всіх сфер матеріального й нематеріального виробництва, в результаті чого у складі виробленої продукції (послуги) зростає частка доданої вартості за рахунок інтелектуальної складової та змінюється характер людської праці на користь творчої та інтелектуальної діяльності.

Розгляд літературних джерел показує, що більшість авторів при визначенні поняття «економіка знань» застосовують цей термін щонайменше у двох контекстах: у науковому, в якому економіка знань виступає як емпірична гіпотеза, узагальнення особливостей і тенденцій розвитку сучасного суспільства та у політико-економічному, де вона розглядається як політична і економічна мета, бачення майбутнього.

Все зазначене вище дозволяє визначити особливості економіки знань:

1. Економіка знань – це економіка, що створює, поширює і використовує знання для забезпечення свого зростання і конкурентоспроможності. Головне в економіці знань – не стільки створити нове знання, скільки продуктивно його використати.

2. Економіка знань тісно пов'язана з високотехнологічними галузями. Це економіка, що не тільки використовує знання в різноманітній формі, але і створює їх у вигляді високотехнологічної продукції та послуг. Знання можуть бути використані як для покращення добробуту, так і для виробництва нового знання.

3. Економіка знань базується на створенні знань фундаментальною та прикладною наукою в університетах, їх поширенню за допомогою системи комунікацій, зберіганню та захисту завдяки патентній системі.

4. Основою економіки знань є інноваційна система, яка сприяє розвитку виробництва, в результаті чого у складі виробленої продукції (послуги) зростає частка доданої вартості за рахунок інтелектуальної складової та змінюється характер людської праці на користь творчої та інтелектуальної діяльності.

5. В умовах економіки знань все більшого значення набуває не матеріальна, а інтелектуальна власність. Людина та її знання, інтелект стають бажаними ресурсами виробництва, інтелектуальним капіталом підприємства.

Перехід до економіки знань вносить кардинальні зміни у розуміння русійних чинників цього процесу та його продукту. Віками люди

використовували три фактори виробництва: землю (природні ресурси), капітал і працю. У новому суспільстві вирішального значення набуває новий виробничий ресурс – інформація і знання. Якщо названі три фактори мають обмежений характер, то інформація і знання необмежені. Інтелектуальний капітал, що уособлює людські знання не виснажується, а зростає: знання стають загальносуспільним надбанням.

Розширення знань, пізнання світу, сутності речей й духовного життя витікає з самої природи людей, і є неодмінною основою саморозвитку й покращення умов існування людства. Знання сприяють впорядкуванню як зовнішнього, так і внутрішнього світу особистості. Не лише людина формує свій світогляд, але і знання формують її образ реальності. Природним є прагнення до побудови економічної системи, яка базується на глибоких й достовірних знаннях навколишнього світу.

Література:

1. Бажал Ю. Знаннева економіка: теорії і державна політика / Ю. Бажал // Економіка і прогнозування. – 2003. – № 3. – С. 71-76.
2. Гапоненко А. Л. Управление знаниями. Как превратить знания в капитал / А. Л. Гапоненко, Т. М. Орлова. – М.: Эксмо, 2008. – 400 с.
3. Друкер П. Ф. О профессиональном менеджменте; пер с англ. / П. Ф. Друкер. – М.: Вильямс, 2006. – 320 с.
4. Макаров В. Л. Экономика знаний: уроки для России / В. Л. Макаров // Россия и современный мир. – 2004. – № 1. – С. 5-24.
5. Мильнер Б. З. Управление знаниями в корпорациях / Б. З. Мильнер, З. П. Румянцева, В. Г. Смирнова и др. – М.: Дело, 2006. – 304 с.
6. Федулова Л. І. Особливості економіки знань на сучасній фазі розвитку суспільства: теорія і практика розбудови в Україні / Л. І. Федулова, Т. М. Корнєєва // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – № 4 (106). – С. 73-86.
7. Machlup F. Knowledge: It's Creation, Distribution, and Economic Significance. – Vol. III: The Economics of information and Human Capital. Princeton (N.Y.), 1984. P. 148-163.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

БОГМА М. В.

студентка

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

м. Київ, Україна

Розвиток країни та її економіки, на сьогоднішній день, визначається не обсягом виробництва, а змогою впроваджувати нові ідеї, науково-технічні розробки та відкриття. На світових ринках економічне змагання неможливе